

Sentencja

W okolicznościach takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, na dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywę 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych”) nie można powoływać się wobec wydawców prasowych, co oznacza, że w okolicznościach tych dyrektywę tę należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się stosowaniu przepisu prawa krajowego, na mocy którego wydawcy ci zobowiązani są umieścić szczególną wzmiankę, w tym przypadku słowo „ogłoszenie” („Anzeige”), w każdej publikacji w ich czasopiśmie, za którą otrzymują wynagrodzenie, chyba że prezentacja lub koncepcja tej publikacji od razu umożliwiają rozpoznanie jej charakteru reklamowego.

(¹) Dz.U. C 343 z 10.11.2012.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Inalta Curte de Casație și Justiție — Rumunia) — Agenția Națională de Administrare Fiscală przeciwko SC Rafinăria Steaua Română SA

(Sprawa C-431/12) (¹)

(Podatki — Podatek od wartości dodanej — Zwrot nadwyżki podatku VAT w wyniku potrącenia — Stwierdzenie nieważności decyzji o potrąceniu — Obowiązek zapłacenia podatnikowi odsetek za zwłokę)

(2013/C 367/32)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Inalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agenția Națională de Administrare Fiscală

Strona pozwana: SC Rafinăria Steaua Română SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Inalta Curte de Casație și Justiție — Wykładnia art. 183 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Zwrot nadwyżki podatku VAT w wyniku potrącenia — Obowiązek organów administracji podatkowej zapłacenia odsetek za zwłokę w przypadku stwierdzenia nieważności przez sąd decyzji o potrąceniu

Sentencja

Artykuł 183 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby

podatnik, który wniósł o zwrot nadwyżki podatku od wartości dodanej naliczonego z tytułu podatku od wartości dodanej obciążającego tego podatnika, nie mógł uzyskać od organów administracji podatkowej państwa członkowskiego odsetek za zwłokę w związku ze zwrotem dokonany z opóźnieniem przez te organy za okres, w którym obowiązywały akty administracyjne wykluczające zwrot, których nieważność została następnie stwierdzona na mocy orzeczenia sądowego.

(¹) Dz.U. C 399 z 22.12.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt) przeciwko Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Sprawa C-440/12) (¹)

(Podatki — Podatek VAT — Gry losowe lub hazardowe — Przepisy państwa członkowskiego, na mocy których użytkowanie automatów do gier z ograniczoną możliwością uzyskania wygranej podlega w sposób kumulatywny podatkowi VAT i podatkowi specjalnemu — Dopuszczalność — Podstawa opodatkowania — Przysługująca podatnikowi możliwość przerzucenia ciężaru podatku VAT)

(2013/C 367/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt)

Strona pozwana: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 1 ust. 2 zdanie pierwsze, art. 73, art. 135 ust. 1 lit. i) oraz art. 401 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Opodatkowanie gier losowych lub hazardowych — Przepisy państwa członkowskiego, na mocy których użytkowanie automatów do gier z ograniczoną możliwością uzyskania wygranej podlega w sposób kumulatywny podatkowi VAT i podatkowi specjalnemu

Sentencja

1) Artykuł 401 w związku z art. 135 ust. 1 lit. i) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej powinien być interpretowany w ten sposób, że podatek od wartości dodanej i krajowy podatek specjalny od gier losowych mogą być pobierane w sposób kumulatywny, pod warunkiem że drugi ze wskazanych podatków nie ma charakteru podatku obrotowego.

2) Artykuł 1 ust. 2 zdanie pierwsze i art. 73 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one krajowej regulacji lub praktyce, zgodnie z którą w przypadku użytkowania automatów do gier z możliwością wygranej podstawą wymiaru podatku stanowi kwota przychodów z kas tych automatów po upływie określonego okresu czasu.

3) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on krajowemu systemowi regulującemu podatek niezharmonizowany, w ramach którego to systemu podatek od wartości dodanej podlegający zapłacie jest dokładnie zaliczany na poczet owego pierwszego ze wskazanych podatków.

(¹) Dz.U. C 389 z 15.12.2012.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria — Węgry) — OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság przeciwko Hochtief Solution AG

(Sprawa C-519/12) (¹)

(Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja szczególna — Artykuł 5 pkt 1 lit. a) — Pojęcie umowy lub roszczeń wynikających z umowy)

(2013/C 367/34)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság

Strona pozwana: Hochtief Solution AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Kúria — Wykładnia art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Jurysdykcja sądu państwa członkowskiego w sprawach dotyczących umów lub roszczeń wynikających z umów — Powództwo wierzyciela w oparciu o umowę kredytową przeciwko spółce posiadającej kontrolny udział w spółce będącej dłużnikiem i stroną umowy na podstawie szczególnych przepisów krajowych regulujących odpowiedzialność tej pierwszej spółki.

Sentencja

W odniesieniu do sporu takiego jak w postępowaniu głównym, w którym ustawodawstwo krajowe nakłada na daną osobę odpowiedzialność za długi kontrolowanej przez nią spółki w razie braku spełnienia

przez tę osobę obowiązków zgłoszeniowych w następstwie objęcia kontroli nad tą spółką, nie można uważać, że „przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia wynikające z umowy” w rozumieniu art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.

(¹) Dz.U. C 46 z 16.2.2013.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 17 października 2013 r. — Isdin, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Bial-Portela

(Sprawa C-597/12 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ZEBEXIR — Wcześniejszy słowny znak towarowy ZEBINIX — Względne podstawy odmowy rejestracji — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Obowiązek uzasadnienia)

(2013/C 367/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Isdin, SA (przedstawiciele: G. Marín Raigal i P. López Ronda, abogados)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik), Bial-Portela & C^a, SA

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 9 października 2012 r. w sprawie T-366/11 Bial-Portela & C^a, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji R 1212/2009-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 6 kwietnia 2011 r. oddalającej odwołanie wniesione od decyzji Wydziału Sprzeciwów oddalającej sprzeciw wniesiony przez właściciela słownego wspólnotowego znaku towarowego „ZEBENIX” dla towarów i usług należących do klas 3, 5 i 42 wobec rejestracji słownego znaku towarowego „ZEBEXIR” dla towarów należących do klas 3 i 5 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

Sentencja

1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 października 2012 r. w sprawie T-366/11 Bial-Portela przeciwko OHIM — Isdin (ZEBEXIR) zostaje uchylony.

2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej celem ponownego rozpoznania.